

[Baunsgaard.]

hvert fald fartbegrænsningen på de 50 km i timen kan gennemføres til broen.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg vil gerne over for det ærede medlem fremhæve, at jeg i den kommende tid mange gange vil komme i den situation, at jeg ikke kan imødekomme lokale ønsker, der fremsættes om hastighedsbegrænsning. Spørgsmålet har været indgående drøftet i det høje ting og i det udvalg, der behandlede lovændringerne. Der var ved den lejlighed ingen tvivl om, at det var nødvendigt at søge frem til nogenlunde ensartede regler landet over.

Om denne mellemstrækning vil jeg sige, at det ikke vil forekomme nogen motor-kørende rimeligt at gennemføre en hastighedsbegrænsning på denne vejstrækning, og efter mit skøn vil det være farligt og få uheldige konsekvenser at søge en hastighedsbegrænsning gennemført på områder, hvor ingen ansvarsbevidst vejfarende kan finde den rimelig.

Til sidst vil jeg gerne sige til det ærede medlem, at det er ikke mig bekendt, at de lokale myndigheder, efter at afgørelsen er truffet, har rettet nogen henvendelse til justitsministeriet, i hvert fald er ingen henvendelse rettet til mig, og så vidt jeg er orienteret, har byrådet i hvert fald foreløbig taget den trufne afgørelse til efterretning.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om bortsalg af visse brugte personmotor køretøjer.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 229).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 135 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om yderligere forlængelse af lov om bemyndigelse til opretholdelse af en dansk styrke i udlandet.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 230).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 125 stemmer mod 5; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 25, fremsættelsen i tidenden sp. 42).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Axel Ivan Pedersen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til indfødsretsudvalget.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ind- og udførsel af fisk.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 23, fremsættelsen i tidenden sp. 32).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Johs. E. Larsen: Loven om ind- og udførsel af fisk har det næsten på samme måde som Sputnik derude i stratosfæren: med regelmæssige mellemrum vender den gang på gang tilbage. Dens omløbstid er ganske vist en anden, men hvert efterår ligger lovforslaget på tingets bord, fordi det år efter år har vist sig nødvendigt at forlænge denne lovgivning med endnu en periode.

Måske havde det været bedre, om loven ikke var så stærkt tidsbegrænset, som tilfældet er. Efter det kendskab, vi har til administrationen af disse bestemmelser, er der vel ingen, der længere nærer frygt for, at loven vil blive anvendt i strid med danske erhvervsinteresser. Desuden vil den altid kunne ophæves igen, såfremt forholdene skulle ændre sig på en sådan måde, at den bliver overflødig.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at de bestræbelser, der inden for OEEC er udfoldet for at nå frem til en udvidet og friere samhandel med fisk, ikke har gjort fremskridt. Tværtimod har der meldt sig nye vanskeligheder, hvortil kommer de uafklarede spørgsmål vedrørende afsætningen af dansk fisk, som melder sig i forbindelse med drøftelsen af fællesmarkedet og frihandelsområdet.

Under udvalgsbehandlingen af den gældende lov havde vi et ret fyldigt materiale til rådighed. Det fremgik heraf, at eksporten af fisk og fiskeprodukter fordelte sig på ca. 70 lande, og at den foregik under meget forskellige vilkår. Dette i forbindelse med de vanskeligheder, som liberaliseringen møder, underbygger efter min mening nødvendigheden af, at loven om ind- og udførsel af fisk videreføres i hvert fald endnu et år; og i overensstemmelse med fiskerierhvervets enige tilslutning til en forlængelse af denne lovgivning kan jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling og vedtagelse.

Gideon: Der har gennem år været en fast rytme i behandlingen af disse lovforslag. Gennem mange år har der været, jeg fristes til at sige en ubrydelig tradition for, at de fire såkaldte gamle partier, omend med beklagelse, har stemt for lovforslaget. Også venstre har beklaget, at vi år efter år

skulle trækkes med denne lov, men vi har måttet erkende, at loven var et nødvendigt instrument for fiskeriet med henblik på samhandelen med udlandet. Vi har derfor taget den saglige konsekvens heraf og har stemt for lovforslaget.

Derimod har retsforbundet lige så regelfast år efter år talt imod og stemt imod denne lovgivning. I de senere år har partiets ordfører været den nuværende højtærede indenrigsminister, hr. Søren Olesen, som med al den indignation, det har været ham muligt at mobilisere, med al den kraft, han nu engang er i besiddelse af, har vendt sig mod at forlænge loven. Der kunne fremdrages mange og lange citater fra Folketingstidende, der viser fastheden og standhaftigheden i partiets politik, men det skal jeg afstå fra. Et par små citater vil dog nok være på deres plads. I folketingsåret 1953-54 udtalte det daværende ærede medlem således bl. a. — Folketingstidende 1953-54, sp. 794 —:

„Jeg finder det beklageligt, at man ikke har kunnet få denne lov afviklet.

Det har da også vist sig, synes jeg, at den efterhånden er blevet mere overflødig, end den har været før.“

Jeg indrømmer, at jeg ikke har været klar over, at der er forskellige grader af overflødhed, men det syntes altså det ærede medlem at have ment, og at denne lov var, om jeg så må sige, overflødig i højere potens og har været det gennem mange år. Det næste år, vi behandlede loven, gav partiets ordfører, stadig den nuværende højtærede indenrigsminister, et næsten gribende udtryk for den sorteste pessimisme med hensyn til fiskeriministerens og tingets redelige vilje til at afskaffe loven, idet han opgivende udtaler — Folketingstidende 1954-55, sp. 723 —:

„Jeg synes næsten, man har lov at drage i tvivl, at der fra dansk side virkelig er noget ønske om at få denne lovgivning ophævet.“

Man kan ikke undgå at føle den harme, der ligger bag denne antydning af det forargelige dobbeltspil, som må antages at foregå. Det følgende år gør den daværende ordfører, igen den nuværende højtærede indenrigsminister, sig til talsmand for, at man skulle benytte lejligheden til at kræve, at denne lov ikke blev yderligere forlænget.

[Gideon.]

Og endelig sidste år, ja, det var netop i dag for et år siden, den 23. oktober, kom den højtærede indenrigsminister med en direkte opfordring til den daværende fiskeriminister om at anstrenge sig kraftigt for at komme væk fra denne lovgivning, og han føjede til — Folketingstidende 1956-57, sp. 347 —:

„Den må vist have været tilstrækkelig længe.“

Om retsforbundets ubrydelige vilje til at kræve loven afskaffet kunne der naturligvis ikke herske tvivl.

At den daværende fiskeriminister, det ærede medlem hr. Chr. Christiansen, bedyrede, at han hellere end gerne så denne lovgivning ophævet, men at den, således som forholdene nu lå, var nødvendig, at alle de andre partier efter de dem forelagte oplysninger måtte erkende, at den var nødvendig og tog konsekvensen af det, og at alle grene inden for fiskerierhvervene gav tilslutning dertil, alt dette prellede ganske af på det daværende ærede medlem hr. Søren Olesen. Han vidste meget bedre, at denne lovgivning var mere end overflødig.

Så oprinder da det store og befriende øjeblik, da vi får en ny fiskeriminister, den højtærede minister hr. Oluf Pedersen, det medlem af retsforbundet, som, så vidt jeg har kunnet vurdere det, altid har været stærkest i troen på partiets undergørende mission; nu måtte da forløsningens time endelig være inde — og hvad ser vi så? Vi ser, at han slavisk går i den forrige fiskeriministers forkætrede fodspor og foreslår loven forlænget fuldstændig uændret for en ny periode — og med den samme begrundelse som den forrige fiskeriminister.

I bemærkningerne til lovforslaget anfører den højtærede fiskeriminister nu, at forholdene med hensyn til vor ind- og udførsel af fisk ikke har udviklet sig på en sådan måde, at de fiskeriministeren ved loven tillagte bemyndigelser vil kunne undværes. Ja, det står der virkelig ord til andet! Ved fremsættelsen af lovforslaget henviser ministeren dernæst til, at alle grene inden for fiskerierhvervet har givet tilslutning, og han har, jeg kunne godt sige naturligvis, givet tilsagn om at bestræbe sig for at begrænse indgrebene mest muligt. Alt sammen akkurat som den tidligere fiskeriminister, men uden at det dengang

gjorde det fjerneste indtryk på den nuværende højtærede indenrigsminister eller på retsforbundet. Nu ved jeg naturligvis ikke, hvor meget der skal til, inden den højtærede indenrigsminister kommer til at rødme, men har han nogen mulighed herfor tilbage, forekommer det mig, at hans åsyn i dette øjeblik i anledning af hans kollegas fremsættelse af dette lovforslag måtte antage en klædelig rød farve, hvad enten det måtte skyldes indignationens ægte dybe rødme eller en forståelig skamrødmes mere hektiske blussen, medens hans tanker passende kunne vanke tilbage til Julius Cæsars berømte udtryk: „Også du, min søn“ — Oluf!

Når talen er om at kunne rødme, ser jeg ganske bort fra den højtærede fiskeriminister. Det er øjensynlig en evne, som den højtærede minister ikke er i besiddelse af. Det viser sig sidst i den tale, som han holdt, vistnok i søndags på Retsforbundets Ungdoms landsstævne i Bramminge. Med synlig stolthed omtalte han her samarbejdet inden for regeringen som indledningen til en ny politik. Ja, en ny politik, men en ny politik for retsforbundet. Det viser gennemførelsen i sommersamlingen af tvangsopsparingen og af de indirekte skatter. Jeg behøver vist ikke nærmere at beskrive, hvilket ordvalg man havde fundet anledning til at benytte, hvis de højtærede tre ministre, som nu sidder her, havde haft deres pladser bag i salen. Det viser deres stilling til det forslag, vi behandler i dag. Det er jo netop den gammelkendte politik, blot med den forskel, at den nu gennemføres med retsforbundets velsignelse.

Jeg kan naturligvis ikke vide, hvilken forklaring de højtærede ministre, som jeg her taler om, den højtærede indenrigsminister og den højtærede fiskeriminister, vil give på deres svigten af deres tidligere standpunkter, men jeg er i hvert fald klar over, at en saglig begrundelse kan der ikke gives. Måske vil den højtærede fiskeriminister slå det hen med, at det kun drejer sig om en bagatel, hvad ved jeg, selv om spørgsmålet tidligere har været gjort til noget af en mærkesag. Heroverfor kunne jeg fristes til at komme med et citat af et udbrud, som hustruen Lina kommer med i „Petersen i dødsriget“. Til forklaring for dem, som ikke ved det, er jeg måske

[Gideon.]

nødsaget til at oplyse, at „Petersen i dødsriget“ er titlen på et stykke af Soya, der for øjeblikket går i Stærækassen — jeg skal naturligvis ikke drage yderligere paralleller fra denne titel. Jeg var forleden i Stærækassen og så stykket. Dér faldt jeg over en udtalelse, som hovedpersonen i stykket, Lina, kom med, da hendes mand afviste et eller andet, hvad det nu var, med den bemærkning, at det var en bagatel. Dertil svarede Lina kort og godt: „Bagatellen er symptomatisk“. Ja, retsforbundets stilling til dette lovforslag er netop symptomatisk. Det er ofte i det små, at det store åbenbarer sig, og det, partiet her ofrer, er en del — jeg kan godt sige en forholdsvis beskedent del — af den pris, som partiet må ofre på ministerhverdighedens alter.

I fredags ved behandlingen af mælkeordningen blev vi præsenteret for en anden del af betalingen. Dér havde retsforbundet den fordel, at det var en radikal handelsminister, som havde fremsat lovforslaget. Derfor kunne det ærede medlem frk. Gudrun Bjørner optræde, om jeg så må sige, som en slags standhaftig tinsoldat, selv om standhaftigheden ikke varede synderlig længe, idet vi ikke måtte få at vide, om det ærede medlem talte på egne vegne, på partiets vegne eller måske endda på de højtærede ministres vegne. På det område, vi i dag behandler, er stillingen imidlertid noget mere kompliceret, idet partiet har sin egen minister. Det havde jo været noget nemmere, om alle retsforbundets ministre havde været u. p., men nu må man selv søbe kålen. Jeg er spændt på at høre, hvilken stilling partiet som sådant indtager på dette punkt. Det får vi snart at vide. Jeg er ganske særlig spændt på, om den højtærede indenrigsminister ikke har nogle bemærkninger at gøre her fra talerstolen for at give sit bidrag til en forklaring på partiets stilling før og nu.

Franskmændene har et bevinget ord, der oversat siger, at det er kun det første

skridt, der koster. Det er muligt, at partiet trøster sig med dette udtryk. Det blev første gang lanceret af en formentlig erfaren fransk dame, og det er muligt, at det gælder i visse relationer, men i politik gælder det afgjort ikke; det vil partiet hurtigt opdage, hvis det ikke allerede har gjort den opdagelse, at ethvert skridt af den art, som her er tale om — og det vil jo blive efterfulgt af mange flere — hver gang vil minde om, hvad det første skridt kostede. Nej, i denne sag står den højtærede fiskeriminister — og jeg kan godt tage hele partiet med — fuldstændig afklædt, naturligvis politisk set.

Jeg kan ikke se, at den højtærede minister har anden begrundelse at give end den, som Henrik af Navarra gav i 1592, da han gik over til den katolske tro og afsvor sin egen. Han sagde: Paris er nok en messe værd. Jeg ved ikke, om det var prisen værd, men han fik i hvert fald et kongerige for at opgive sin tro — og på bekostning af sin sjælefred, har man vel lov til at antage. Men hvad opnåede retsforbundet ved sin messe? 3 taburetter — men mon virkelig det kan opveje tabet af dets hidtidige politiske linje? Denne linje tabte partiet, da det i juni måned intonerede messen og tog det første skridt, som koster mest. Så har jeg endda slet ikke talt om den fortræd, partiet har tilføjet det politiske livs anseelse ved det forræderi, som det så ubluferdigt begik, og det er, når alt kommer til alt, det alvorligste ved det, der skete.

Med disse bemærkninger og disse små venligheder til den højtærede minister og til retsforbundet skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig og hurtig behandling; men jeg skal dog tilføje, at jeg vil finde det rimeligt, at vi får lov til at se på lovforslaget i et hurtigt arbejdende udvalg.

Jacob Pedersen: Ser man på indholdet af det foreliggende lovforslag og på den højtærede fiskeriministers bemærkninger til det, kan man ikke undgå at få en følelse af, at det ikke altid er så let at være fiskeri-

[Jacob Pedersen.]

minister, og at man i virkeligheden skal have prøvet det for at kunne tale med om det. Jeg ved ikke, om den højtærede fiskeriministers erfaringer går i den retning; det ville da ikke være unaturligt, om det var tilfældet — men det får vi måske at vide ved denne lejlighed.

Et lovforslag som det foreliggende har det høje ting set før, ikke så få gange endda og uden væsentlige ændringer fra gang til gang. Hensigten med det er at give fiskeriministeren en bemyndigelse til at regulere ind- og udførslen af fisk og fiskevarer ved forbud og påbud i overensstemmelse med indgåede handelsaftaler, — en bemyndigelse, der skal gælde for et år, således som det har været skik i de sidste love af denne art. Begrundelsen for at give en sådan bemyndigelse til ministeren skulle, ligesom ved de tidligere lejligheder, være, at den friere samhandel landene imellem ikke har vist nogen fremgang, snarere det modsatte, hvad man beklage. Og Danmarks stilling til de forskellige markedsplaner, der for tiden er til overvejelse, er endnu så uafklaret, at en sådan lovgivning er nødvendig, siger den højtærede fiskeriminister.

Det lyder interessant, og jeg går ud fra, at den højtærede fiskeriminister vil røbe for os — jeg er meget interesseret deri — hvilke bestræbelser den højtærede fiskeriminister har udfoldet inden for den nuværende regering for at få en udvidelse af liberaliseringen sat i gang, både inden for og uden for OEEC, hvilket initiativ han har taget i denne sag. Det vil vi meget gerne vide lidt om; afsætningsmulighederne og vilkårene for dansk fiskeri i det hele taget i den nærmeste fremtid kan vi så få nærmere rede på i et udvalg.

Under debatten i sidste uge gjorde den højtærede ministers partifælle, det ærede medlem hr. Helge Madsen, en bemærkning om, at man i fiskeriministeriet havde udarbejdet visse oversigtsplaner over dette ministeriums udlånsvirksomhed. Vi kan måske ved denne lejlighed også få oplyst med hvilken hensigt. Er det for at finde besparelsesmuligheder? Så vidt jeg husker, var retsforbundets spareplaner, navnlig med hensyn til fiskeriministeriet, meget vidtgående, så vidtgående, at partiet mente,

vi helt kunne undvære fiskeriministeriet. Det er da måske naturligt ved denne lejlighed at spørge den højtærede fiskeriminister, om han arbejder videre med den tanke, at han er helt overflødig. Det stemmer ganske vist ikke helt overens med denne lovgivning, hvorigennem han nu søger en bemyndigelse. Retsforbundets stilling til denne lovgivning gennem tiderne har jo været den, at fisk og fiskevarer er et område, hvor man netop burde gå foran med liberaliseringen, ja, partiet krævede endda en isoleret dansk liberalisering, der gjorde denne lovgivning helt unødvendig.

Det ærede medlem hr. Gideon har lige givet nogle eksempler på, hvordan retsforbundets stilling var, og jeg skal ikke trætte med gentagelser, men kun fastslå, at vi nu er kommet i den helt nye situation ved denne lejlighed at skulle se dette forslag til bemyndigelseslov fremsat og anbefalet af et medlem af retsforbundet, den højtærede fiskeriminister. Hvad er meningen? En ny politik er indledet ved dannelsen af trekantregeringen, sagde den højtærede fiskeriminister ved et møde i Bramminge i søndags. Mon ikke det snarere er retsforbundet, der optræder i en ny rolle i et gammelt spil, i en gammelkendt politik? Regeringens hidtil førte politik, også på andre områder, kender vi i hvert fald kun alt for godt. Eller er det foreliggende lovforslag udtryk for, at den nuværende trekantede regering efter den højtærede fiskeriministers opfattelse er som en slags hyttefad, hvori retsforbundet — og andre for den sags skyld også — kan opbevare deres fortid og deres politik til andre tider? Man ved sikkert, hvad et hyttefad er, og hvad det skal bruges til. Den højtærede fiskeriminister kan jo være kommet til at tage fejl, da han dykkede ned og netop fik et lovforslag med op, som fortsætter den gamle politik.

Men hvordan det nu end forholder sig, så er vi — i betragtning af, hvad vi har oplevet fra retsforbundets side i denne sag — noget i vildrede, selv om vi efterhånden hærdes. Vi føler os ikke tilstrækkeligt orienteret. Jeg vil derfor gerne bede den højtærede fiskeriminister gøre det mere klart for os, om denne bemyndigelseslov nu også er nødvendig på nuværende tidspunkt, og hvorfor den er nødvendig.

Slipsager: Den sag, vi her behandler, er jo et forslag til lov om fisk og fiskeriprodukters ind- og udførsel. De små drillerier over for den højtærede fiskeriminister skal jeg ikke blande mig i; nu har man god tid i eftermiddag, og man skal benytte lejligheden, når den er der! Den lovgivning, vi her står over for, har været behandlet mange gange tidligere i det høje ting. Vi har før udtalt håbet om, at liberaliseringen af handelen landene imellem snart måtte være så vidt fremme, at det ikke var nødvendigt med den slags lovforslag. Men da jeg skønner, at situationen med hensyn til liberalisering af fødevarerhandelen det sidste års tid i hvert tilfælde ikke er lettet, og da fiskerierhvervet har henstillet, at loven bliver forlænget, kan jeg på mit partis vegne tilsige lovforslaget en hurtig og velvillig behandling. Jeg gør det i tillid til, at den højtærede fiskeriminister vil administrere loven så lempeligt som muligt, så fiskerierhvervet kan få den størst mulige handlefrihed fremover.

Kristian Kristensen: De forhandlinger, vi for øjeblikket står i om forskellige fællesmarkedsplaner, som kan føre til, at der måske om et år foreligger en helt ny situation for vor udenrigshandel også med fisk og fiskeriprodukter, kan alene være grund nok til, at vi ikke i øjeblikket giver os til at ændre de regler, der gælder for ind- og udførsel af fisk, men forlænger den nu gældende lov i uændret form. Det er en lov, som lægger en stor bemyndigelse i fiskeriministerens hånd, men jeg tror, vi har god grund til at forvente, at loven i det kommende år vil blive administreret så liberalt, som det overhovedet er muligt efter dens bogstav.

Ud fra disse betragtninger kan jeg på mit partis vegne tiltræde forslaget om, at loven forlænges uændret i et år.

Lynnerup Nielsen: Også jeg kan på mit partis vegne tilsige støtte til det foreliggende lovforslag; det er jo enslydende med de lovforslag om ind- og udførsel af fisk, som har været til behandling hvert eneste år i mange år. At retsforbundet ved den højtærede fiskeriminister bliver det parti, som fremsætter lovforslaget i år, ændrer efter mit partis opfattelse ikke noget ved

lovforslaget. Det er helt og fuldt enslydende med alle tidligere gældende love på dette område, og uanset at retsforbundet har skiftet standpunkt med hensyn til denne lovgivning, er og bliver mit partis stilling den samme, idet vi ikke kan se, at forholdene har ændret sig; de er ikke anderledes, end at vi vedblivende et stykke tid endnu må have en lovgivning på dette område.

Fiskeriministeren (Oluf Pedersen): Jeg kan takke for modtagelsen af lovforslaget, der jo har fået tilslutning fra alle partiers side.

Når jeg har ønsket denne lov forlænget uændret, er det, som jeg udtalte det ved fremsættelsen, fordi vi står midt i drøftelsen af markedsplanerne, og vi kan i alt fald se, at hvis de forslag, der foreligger angående fællesmarkedet, gennemføres, sådan som det ærede medlem hr. Gideons parti, så vidt jeg kan skønne, er inde på, vil der i alt fald ikke blive mulighed for at ophæve loven. Så meget kan da siges. I øvrigt har jeg naturligvis ikke ændret standpunkt i ønsket om at opnå fuld liberalisering, og jeg tilsiger en velvillig behandling af alle ønsker om lempelser.

Lad mig dertil, for nu at gøre det klart, føje et par ord om den historie om afskaffelse af fiskeriministeriet, der har løbet rundt i alle blade. Jeg skal herom sige, at det ikke er mig bekendt, at jeg nogen sinde har foreslået afskaffelse af dette ministerium. Jeg mener, det er et godt lille ministerium. Jeg kan tilføje, at før man fik et selvstændigt fiskeriministerium, havde man ganske de samme lokaler; det eneste, der er sket, er stort set dette, at man i stedet for en fiskeridirektør og forbindelse med landbrugsministeriet har fået en selvstændig minister med parlamentarisk ansvar over for folketinget, og det synes jeg er godt.

Gideon: Det anede mig naturligvis nok, at den højtærede fiskeriminister nu ville lægge det hele over til de uafklarede markedsplaner, vi står over for. Jeg kan nu ikke opfatte det på anden måde, end at denne forklaring er ligesom det halmstrå, som efter sigende én, der er ved at drukne, klynger sig til. Det er i virkeligheden en søforklaring, for det, der er det essentielle

[Gideon.]

her, er i og for sig det, at fiskeriministeren også bortset herfra giver udtryk for, at denne lovgivning er nødvendig. Forholdet er jo det, at det ikke kan bortforklares, at den højtærede minister nu som ansvarlig minister må erkende, at de fiskeriministeren tillagte bemyndigelser ikke kan undværes, således som der står i bemærkningerne. Dermed går han fuldt og helt ind for den begrundelse, den tidligere fiskeriminister har givet. Eller er det sådan at forstå, at hvis vi ikke havde haft disse markedsplaner liggende uafklaret, ville den højtærede minister mene, at loven var nødvendig? Det stemmer blot ikke med de bemærkninger, som blev gjort ved lovforslagets fremsættelse.

Jeg kunne tænke mig, at når den højtærede fiskeriminister nu kommer med denne undskyldning, så ville den højtærede indenrigsminister, hr. Søren Olesen — ja, ministeren hører det måske ikke lige i øjeblikket, men det er altså en henvendelse til den højtærede indenrigsminister — måske feje denne forklaring til side med akkurat de samme rammende bemærkninger, som han fremsatte for i dag nøjagtig 1 år siden, nemlig den 23. oktober, hvor han udtalte — det findes i Folkestidende 1956-57, sp. 347 —:

„Det er desværre sådan, at så længe man opretholder en restriktiv lovgivning, vil det næsten altid se ud, som om den ikke kan undværes. Der vil naturligvis altid være nogle, der holder på den, fordi de har en vis fordel af den. Med hensyn til de internationale forhold gælder det, at hvis man skal vente, til alle lande en bloc vil gå ind for en fri handel, kan man forudse, at det aldrig bliver til noget. Hvis der derimod er nogen, der begynder, kunne det tænkes, at andre tog det fornuftige standpunkt at følge efter.“

Dette være citeret til venlig overvejelse for den højtærede indenrigsminister.

Johs. E. Larsen: Det siges, at alle veje fører til Rom, og det betyder vel, at alle veje kan føre til målet. Venstres ordfører, det ærede medlem hr. Gideon, synes mere interesseret i at gå vejen end i at fremhæve målet, nemlig at værne om afsætnings-

mulighederne for danske fisk og danske fiskeriprodukter. Det ærede medlem nåede dog sluttelig frem til at anbefale lovforslaget, men det forekommer mig at være symptomatisk for oppositionen, at den meget gerne benytter en omvej for at få lejlighed til at gå i rette med de to nye regeringspartier.

Jacob Pedersen: Jeg spurgte den højtærede fiskeriminister, om denne lov var nødvendig på nuværende tidspunkt, og hvorfor den var det. Jeg forstod på den højtærede minister, at han mente, den var særdeles nødvendig i den foreliggende situation; den kunne ikke ophæves, sagde fiskeriministeren. Den højtærede minister mente endog, at det var godt, vi havde den, og jeg forstod også, at det var godt, at vi havde en fiskeriminister. Jeg kan deraf forstå, at den højtærede minister ikke arbejder videre med de planer om at gøre sig selv overflødig, som jeg nævnedes. Men i øvrigt er det jo sådan, at de argumenter, der blev fremført for at vise, at denne lov er nødvendig, har vi hørt før, blot ikke fra retsforbundets side.

Jeg ved ikke, om det er den højtærede ministers opfattelse, at det skulle være de uafklarede fællesmarkedsplaner, som er fremme i øjeblikket, der skulle gøre loven nødvendig på nuværende tidspunkt. I så fald vil jeg sige, at det modsatte lige så godt kan være tilfældet. Alt det, den højtærede minister nu fremfører; burde han og hans parti have tænkt på, da de i sin tid gang på gang i den samme situation som nu stemte imod denne lovgivning og betegnede den som direkte overflødig.

I anledning af det af retsforbundets ærede ordfører her i dag udtalte håb om, at loven vil blive administreret så liberalt som muligt, må jeg måske lige minde om, at så vidt jeg ved, er den højtærede ministers valgsprog det, at fisk mætter, men feder ikke. Nu ved jeg ikke, om det samme er tilfældet med bemyndigelseslove, men da det er en bemyndigelseslov, vi drøfter her, og bemyndigelseslove kan benyttes eller ikke benyttes og benyttes meget eller benyttes lidt, alt efter vedkommende ministers lyst og temperament, må jeg have lov til at spørge den højtærede fiskeriminister, om han i det hele taget ønsker

[Jacob Pedersen.]

at benytte denne lov, hvis han får den vedtaget; det må vi have et rimeligt krav på at få at vide.

Fiskeriministeren (Oluf Pedersen): Må jeg med hensyn til de forskellige udfald af mere politisk og personlig art sige, at jeg forstår godt, at venstre og de konservative er sure på retsforbundet og i særdeleshed på mig; det er så forklarligt, at jeg ikke skal for-tænke dem i at få luft for det.

Det ligger således, at loven er nødvendig til opfyldelse af de handelsaftaler, vi har, og hvis vi skulle af med loven, måtte vi have aftalerne ændret tilsvarende, og det mener jeg ikke tiden er inde til, så længe vi står i forhandlinger og drøftelser vedrørende fællesmarkedsplanerne.

(Kort bemærkning).

Gideon: Det var i virkeligheden en meget interessant udtalelse, den højtærede fiskeriminister kom med, da han sagde, at det af hensyn til de handelsaftaler, vi har, er nødvendigt at opretholde den nuværende lovgivning; men sig mig, var det samme ikke tilfældet sidste år, året før og året igen? Havde vi ikke da akkurat de samme aftaler med udlandet, og var loven ikke lige så nødvendig dengang? Da hørte vi ikke den højtærede indenrigsminister, som dengang var ordfører for retsforbundet, udtale, at loven var påkrævet. Han sagde tværtimod, at loven var ganske overflødig, ja, mere end overflødig — det var det, jeg citerede før. Derfor vil jeg gerne understrege, at retsforbundet nu, da det er kommet med i regeringen, og da den højtærede minister nu taler under ansvarets lov, erkender — i modsætning til, hvad retsforbundet hidtil har gjort — at denne lovgivning er nødvendig og, da forholdene i år er, som de har været tidligere, hele tiden har været nødvendig, og at den stilling, retsforbundet hidtil har taget, altså ikke har været saglig, men kun har været politisk og polemisk.

(Kort bemærkning).

Jacob Pedersen: Den højtærede fiskeriminister vil mene, at vi er sure. Nej, vi er usikre over for den højtærede fiskeriministers hensigter, og vi vil have sagen belyst,

så vi forstår, hvad meningen er. Hvis loven er nødvendig i år, var den også nødvendig sidste år og de foregående år ud fra akkurat de samme argumenter, som fiskeriministeren bruger nu. Jeg vil gerne slå fast, at den højtærede fiskeriminister nu mener, at loven er nødvendig. Det er det modsatte af, hvad han før har ment. Den højtærede minister ønsker nu at benytte en lov, som han tidligere mente var overflødig.

Jeg har med mine bemærkninger her gerne villet have klarlagt, da der synes at være nogen uoverensstemmelse, om vi skal holde os til det, retsforbundet siger og har sagt, eller det er det, partiet gør, dets handlinger, der er det rigtige. Jeg synes ikke helt, det er lykkedes mig, men en af delene må vel være det rigtige.

Fiskeriministeren (Oluf Pedersen): Er det ikke rigtigt, at vi, så længe vi fører forhandlinger om fællesmarkedet og man fra alle sider er enig om, at vi må drøfte dette uden at være bundet forud, undlader at prøve på at ændre disse handelsaftaler, men venter, til vi har det andet klart? Til den tid vender vi tilbage til det og ser på det.

(Kort bemærkning).

Jacob Pedersen: Jeg synes ikke rigtig, at fiskeriministeren har svaret mig på mit spørgsmål. Jeg stillede et spørgsmål i anledning af retsforbundets ærede ordførers udtalelse om, at han ville håbe, at denne lov ville blive administreret så liberalt som muligt. Vil den højtærede fiskeriminister ikke svare mig ganske klart på, om han i det hele taget vil benytte eller ønsker at benytte denne lov?

Fiskeriministeren (Oluf Pedersen): Jeg kan give det ærede medlem det tilsagn, at loven ikke vil blive benyttet, uden at det er uundgåeligt som følge af de indgåede handelsaftaler.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Johs. E. Larsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 24. oktober, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om ind- og udførsel af fisk,

2) Forespørgsel til kirkeministeren af Helge Larsen.

Mødet hævet kl. 14⁷.

9. møde.

Torsdag den 24. oktober kl. 13.

Formanden: I skrivelse af gårs dato meddeler justitsministeren, at han ønsker her i tinget mundtligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje. (Sagføreres møderet for højesteret, voteringsordningen i højesteret og nordiske sagføreres møderet).

I skrivelse af dags dato meddeler finansministeren, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring i lov om afgift af spiritus, vin og øl.

I skrivelse af gårs dato meddeler handelsministeren, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til beværterlov og forslag til lov om forlængelse af lov om statens materialprøveråd.

I skrivelse af dags dato meddeler landbrugsministeren, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring i lov om bekæmpelse af skadeligt dyre- og fuglevildt.

Det er meddelt mig, at *Marie Antoinette von Lowzow* ønsker at udtræde af indførselsudvalget. Til at indtræde i det nævnte udvalg i stedet for Marie Antoinette von Lowzow har vedkommende gruppe udpeget *Hanne Budtz*, som herefter er valgt.

Med skrivelse af dags dato fremsender handelsministeren under henvisning til bestemmelserne i § 19, stk. 2, i lov nr. 102 af 31. marts 1955 om tilsyn med monopoler og konkurrencebegrænsninger (monopolloven) eksemplarer af en beretning om monopoltilsynets virksomhed i 1956. Samtidig fremsendes tilsvarende beretninger fra bankinspektøren, sparekasseinspektøren og forsikringsrådet vedrørende det af disse i 1956 i henhold til monopolloven udøvede tilsyn. Beretningerne er omdelt til tingets medlemmer.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Finansministeren (Kampmann): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring i lov om afgift af spiritus, vin og øl.

Dette lovforslag går i hovedsagen ud på at gennemføre en omlægning af beskatningen af stærke drikke, der serveres på restaurant. Spørgsmålet om denne beskatnings tekniske udformning og afgiftens størrelse har tidligere været omtalt her i tinget, når forbrugsafgifterne var til behandling. Det forslag, som nu fremsættes til en ændret udformning af afgiftsbestemmelserne, er resultatet af den undersøgelse, som i det sidste års tid er foretaget i samarbejde med erhvervet, og der er opnået enighed mellem dette og administrationen om, at alt taget i betragtning vil det foreslåede afgiftssystem være det bedste, fordi man herved på væsentlige punkter har kunnet imødekomme erhvervets ønsker, samtidig med at kontrolmulighederne forbedres.

De foreslåede afgiftssatser vil medføre nogen nedgang i afgiften pr. vareenhed, men det kan antages, at de nedsættelser af restauranternes serveringspriser, som muliggøres herved, vil medføre en vis stigning i den afgiftsberigtigede varemængde, hvorved indtægtsnedgangen vil blive mindre, end den ellers ville blive. Jeg har dog af finansielle grunde foreslået satser, som er noget højere